

පාස්කු පූර්ව පූජ්‍ය තෙදින
මහා බ්‍රහස්පතින්දා

තෙලාශීර්වාදීක පූජා මෙහෙය

පළමුවන කියවීම

යෙසායා 61: 1-3, 6, 8-9

යෙසායා දිවැස්ප්‍රසාදි තුමන්ගේ පොතෙන් ගත් පාඨයකි.

ස්වාමීන් වහන්සේ මා ආලේප කළ සේක.

දිලිඳුන්ට සුභාරංචිය දේශනා කිරීම ද ඔවුන් ආනන්ද ජනක තෙලයෙන් ආලේප කිරීමට ද මා එවූ සේක.

මහෝත්තම දෙවි සම්ඳුන්ගේ ආත්මානුභාවය මා කෙරෙහි පිහිටා ඇත. දිලිඳුන්ට සුභ අස්ත දෙසීමට ද බිඳුණු සිත් ඇත්තන්ට සුව සෙන දීමට ද වහලුන්ට මිදීම දානය කරන්න ද සිරකරුවන්ට නිදහස දන්වන්න ද එතුමාණන් මා ආලේප කළ සේක. සම්ඳුන්ගේ කරුණාවේ දවස, සතුරන්ට දඬුවම් දීමේ දවස පලකරන පිණිස ද වැලපෙන සියල්ලන් සනසන පිණිස ද එතුමා මා ආලේප කළ සේක. සියොන්හි දුක් වන සෑම දෙනාට අළු වෙනුවට මල් මාලා ද දුක් කඳුළු වෙනුවට ප්‍රීතිය නමැති තෙලය ද කලකිරී සිටින්නන්ට පැසසුම් නමැති වස්ත්‍රය ද ප්‍රදානය කරන පිණිස එතුමාණෝ මා ආලේප කළ සේක. ඔවුන්ගේ දැහැමිතාව සම්ඳුන් රෝපණය කළ කිහිටි ගස් මෙන් ස්ථිර යයි කියනු ලැබේ. එසින් එතුමන්ට ම මහිමය හිමි වන්නේ ය. එහෙත් නුඹලා ‘සම්ඳුන්ගේ පූජකයෝ ය’ යි කියනු ලබන්නහු ය.

මිනිසුන් නුඹලාට ‘අපේ දේව සේවකයෝ’ යි කියනු ඇත. නුඹලා ජාතීන්ගේ සම්පත් හුක්නි විද, ඔවුන්ගේ වස්තු හිමි කරගනු ඇත.

සම්ඳාණෝ මෙසේ වදාරණ සේක. “මම යුක්තියට ප්‍රිය කරමි. අදම්චුකමටත්, කොල්ලකෑමටත් ද්වේශ කරමි. එබැවින් මම අවංක ලෙස ඔවුන්ට විපාක දෙමි. සදාකාල ගිවිසුමක් ද ඔවුන් සමග කරගන්නෙමි. ඔවුන්ගේ වංශය ජාතීන් අතරේ ද ඔවුන්ගේ පරම්පරාව ජනයන් අතරේ ද ප්‍රසිද්ධ වන්නේ ය. ඔවුන් හැඳින ගන්න සියල්ලෝ ඔවුන් සම්ඳුන්ගේ ආසිරි ලත් සෙනග බව දැනගන්නෝ ය.”

දේව වාක්‍යය එසේය.

පිලිතුරු ගීය

ගීතාවලිය 89: 20 – 21, 24, 26

පිලිතුරු:සම්පූර්ණ, ඔබේ තිර පෙම ගැන සඳහට ම ගයන්නෙමි.

ගීය: මා සේවක දාවින් මම සොයා ගන්නෙමි.
ගුද්ධ නෙලයෙන් මම ඔහු ආලේප කලෙමි.
මාගේ ශක්තිය නිරතුරු ඔහු සමග වන්නේ ය.
මාගේ බලය ඔහු සවිමන් කරන්නේ ය.

මාගේ විශ්වාසවන්තකම සහ තිර පෙම ඔහු සමග වන්නේ ය.
මාගේ නාමයෙන් ඔහු ජයග්‍රාහී වන්නේ ය.

ඔහු මට මොර ගසමින් ‘ඔබ මාගේ දෙවිදාණෝ ය,
මාගේ පියාණෝ ය, මාගේ ආරක්ෂක පර්වතයාණෝ ය’ කියන්නේ ය.

දෙවන කියැවීම

එලිදරව්ව 1: 5-8

එලිදරව්ව පොතෙන් ගත් පාඨයකි.

දෙවි පියාණන් හට සේවය කරනු වස් අප රාජකීය පූජක පරපුරක් බවට පත් කල සේක.

මලවුන්ගෙන් උන්ථාන වූ කුචුදලාන්, මිහිපිට රජුන්ගේ අධිපතියාත් වන ජේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගෙන් ද, ඔබට කරුණාව හා ශාන්තිය වේවා! උන්වහන්සේ අපට ප්‍රේම කරන සේක. සිය දිවි පිදිමෙන් අප පවින් මිදු සේක. නම පියාණන් වන දෙවියන් වහන්සේට සේවය කරන පිණිස උන්වහන්සේ අප රාජකීය පූජක වංශයක් කල සේක. ඒ තැනැත් වහන්සේට මහිමය ද බලපරාක්‍රමය ද සඳහට ම වේවා! ආමෙන්. බලන්න, උන්වහන්සේ වලාකුළු පිරිවරා වඩින සේක. සියල්ලෝ උන්වහන්සේ දකින්නෝ ය. කුරුසියේ ඇණ ගැසූ අයද උන්වහන්සේ දකින්නෝ ය. මිහිපිට සියලු ජාතිහු උන්වහන්සේ නිසා වැලපෙන්නෝ ය. එය සැබෑම ය. ආමෙන්.

‘ආරම්භය ද අවසානය ද මම වෙමි’ යි වැඩසිටින, වැඩසිටිය, මතු වඩින සර්ව පරාක්‍රම ස්වාමීන් වන දෙවියන් වහන්සේ වදාරණ සේක.

දේව වාක්‍යය එසේය.

සාධුකාරය

ලුක් 4: 18

ස්වාමීන් වහන්සේගේ ආත්මය මා කෙරෙහි ඇත.
කුමක් නිසා ද දිලිඳුන් හට සුභාරංචිය දේශනා කරනු වස්
උන්වහන්සේ මා ආලේප කළ සේක.

සුවිශේෂය

ලුක් 4: 16-21

සුවිශේෂක ලුක් තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේ ය.

ස්වාමීන් වහන්සේ මා ආලේප කළ සේක.

උන්වහන්සේ තමන් ඇතිදැඩි වූ නාසරෙත් නුවරට පැමිණ සිටින පරිදි සබන් දවසේ දී ධර්ම ශාලාවට වැඩම කර කියවීම පිණිස නැගිට සිටි සේක. එවිට දිවැසිවර සෙසායාගේ ග්‍රන්ථය උන්වහන්සේට දෙන ලද්දේ ය. උන්වහන්සේ ග්‍රන්ථය දිගහැර මෙසේ ලියා ඇති තැන සොයා ගත් සේක.

“ස්වාමීන් වහන්සේගේ ආත්මය මා කෙරෙහි ඇත. කුමක් නිසාද දිලිඳුන් හට සුභාරංචිය දේශනා කරනු වස් උන්වහන්සේ මා ආලේප කළ සේක. වහළුන්ට මිදීම ද, අන්ධයන්ට පෙනීම ද, ලැබෙන බව දන්වන්නන් පිඩිනවුවන් මුදන්නන්, ස්වාමීන් වහන්සේගේ ප්‍රසාදය ලත් වසර ප්‍රකාශ කරන්නන් මා එවා වදාළ සේක.” උන්වහන්සේ එය කියවා ග්‍රන්ථය අකුලා, උපස්ථායක තැනට දී වැඩහුන් සේක. එකල ධර්ම ශාලාවෙහි සිටි සියල්ලෝ උන්වහන්සේ කෙරෙහි තෙත් යොමා සිටියහ. උන්වහන්සේ ඔවුන්ට කතා කරන්නට පටන් ගෙන, “අද ඔබ සවන් දී සිටිය දී ම මේ ශුද්ධ ලියවිලි පාඨය ඉෂ්ඨ විය” යි වදාළ සේක.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේ ය.

සම්පූර්ණ බොදුන් මගුල සමරණ සන්ධ්‍යා පූජා මෙහෙය

පළමුවන කියවීම

නික්මයාම 12: 1-8, 11-14

නික්මයාම පොතෙන් ගත් පාඨයකි.

“මේ දවස තුඹලාට අනුස්මරණ දිනයක් ද
මා හට මංගලෝත්සව දිනයක් ද විය යුතුය.”

සම්පූර්ණ වහන්සේ මිසර දේශයේ දී මෝසෙස් හා ආරෝන්ට කතා කොට මෙසේ වදාළ සේක. මෙම මාසය හැම මාසවලටම මුල් මාසය විය යුතුය. අවුරුද්දේ පළමුවන මාසයද විය යුතුය. තුඹලා මුළු ඊශ්‍රායෙල් ජනතාව අමතා, මෙසේ නිවේදනය කළ යුතුය. “මේ මාසයේ දසවන දින හැම මිනිසෙක්ම එක් ගෙදරකට බැටළු පැටවකු බැගින් පවුලකට බැටළු පැටවකු සපයා ගත යුතුය. යම් ගෙදරක වැසියන්ට එක් බැටළු පැටවෙකු වැඩිනම් ඔවුන් අසල්වැසි ගෙදර අයගේ සංඛ්‍යාව අනුව ඊට හවුල් කර ගත යුතුය. බැටළු පැටවා අනුභව කරන්නන්ගේ ගණන ගිණිය යුත්තේ එක් එක්කෙනා අනුභව කරන ප්‍රමාණය අනුවය. තුඹලා ගන්න බැටළු පැටවා කැලැල් රහිත අවුරුද්දක් වසසැති පිරිමි සතෙකු විය යුතුය. තවද බැටළුවන් හෝ එළුවන් හෝ අතරින් එවැනි එකෙකු තෝරා ගත හැකිය. එම මාසයේදීම දහ හතරවන දින දක්වා උග්‍ර තබාගෙන, එදින සවස රැස්වන මුළු ඊශ්‍රායෙල් ජනතාව උග්‍ර මැරිය යුතුය.

ඉන්පසු උග්‍ර ලෙසින් ටිකක් රැගෙන බැටළු පැටවා අනුභව කරන අයගේ ගෙදර දොරේ උළුවහු කණු දෙකේ ද උළුවස්සේ උඩ ලියේද තැවරිය යුතුය. එම රාත්‍රියේදී උග්‍ර මාංශ අනුභව කළ යුතුය. එය අනුභව කළ යුත්තේ, මදගින්නේ පුළුස්සා, නුමුහුන් රොටි හා තිත්ත පලා සමගය.

තවද තුඹ එය අනුභව කළ යුත්තේ මෙසේය. ඉගටිය බැඳ, පාවහන් ලා, සැරයටිය ගෙන, එය ලහි ලහියේ අනුභව කළ යුතුය. මන්ද, එය සම්පූර්ණ වහන්සේ වන මා හට පවත්වන පාස්කුව බැවිනි. එදින රාත්‍රියේ මම මිසර දේශය මැදින් ගොස්,

එහි මිනිසුන්ගේ හා මෘගයන්ගේ කුලදුලන්ට පහර දෙමි. තවද මිසරයේ දෙවි දේවතාවුන් සියල්ලන්ට දඬුවම් පමුණුවමි. මම සම්භූතයන් වහන්සේය. නුඹලා සිටින ගෙවල් මත තවරා ඇති ලේ නුඹලා ඒවායේ සිටින බවට ලකුණක් වන්නේය. මම ලේ දකින විට නුඹලා පසුකර යන්නෙමි. මිසර දේශයට මා පහර දෙන විට ඒ මාරක දඬුවම නුඹලා වෙත නොපැමිණෙනු ඇත. මේ දවස නුඹලාට අනුස්මරණ දිනයක් ලෙසද සම්භූතයන් වහන්සේ වන මා හට මංගලෝත්සව දිනයක් ලෙස ද පැවැත්විය යුතුය. තවද මතු සියලු පරම්පරාවලම එය සඳහටම මංගල දිනයක් සේ පැවැත්වීමට නියෝගයක් පැවැත්විය යුතුය.

දේව වාක්‍යය එසේය.

පිළිතුරු ගීය

ගිතාවලිය 116: 12-13, 15-18

පිළිතුරු: ආසිරි කුසලානෙන් අපි සම්භූතයන්ගේ රුධිරයට සහභාගි වන්නෙමු.

ගීය : සමිඳුන් මා හට කළ සියලු යහපත්කම ගැන එතුමන්ට මම කුමක් පුදමි ද?, මම ගැලැවීමේ කුසලාන ගන්නෙමි. සමිඳුන්ගේ නාමයෙන් යාවිඤ්ඤා කරන්නෙමි.

සැදැහැවතුන්ගේ මරණය සමිඳුන් අඛියස අගනේ ය. සමිඳුනි, මම ඔබේ මෙහෙකරුවෙක් වෙමි. සැබැවින්ම ඔබේ මෙහෙකරුවෙක් වෙමි. ඔබේ දාසියගේ පුත්‍රයා වෙමි. ඔබ මාගේ බැඳුම් මිදා සේක.

මම ඔබට ස්තූති පූජාව පුදන්නෙමි. සමිඳුන්ගේ නාමය අමතා අයදින්නෙමි. එසේය, සමිඳුන්ගේ මුළු සෙනඟ ඉදිරියෙහි මාගේ බාර භාර ඉටු කරන්නෙමි.

දෙවන කියැවීම

1 කොරින්ති 11: 23-26

ගුද්ධ වූ පාවුළු තුමන් විසින් කොරින්තිවරුන්ට ලියන ලද පළමුවන හසුනෙන් කොටසකි.

**මේ පූජය වලදහ, මේ කුසලානෙන් පානය කරන සැමවිටම
ඔබ ස්වාමීන් වහන්සේගේ මරණය ප්‍රකාශ කරන්නාහුය.**

මා ඔබට ඉගැන්වූ මේ පිලිවෙතම ස්වාමීන් වහන්සේගෙන්ම ලැබුවෙමි. එනම් ස්වාමීන් වහන්සේගේ පාචා දෙනු ලැබූ රාත්‍රියේදී පූජයක් රැගෙන ස්තූති කොට කඩා “මෙය ඔබ උදෙසා දෙන මාගේ ශරීරය ය. මා සිහිකිරීම පිණිස මෙය කරන්නැ” යි වදාළ සේක. එලෙසම රාත්‍රී කැමෙන් පසු කුසලානයද රැගෙන “මේ කුසලාන මාගේ රුධිරයෙන් පිහිටුවන තව ගිවිසුම ය. යම් පමණ වර ඔබ මෙයින් පානය කරන්නහුද, එපමණ වර මා සිහිකිරීම පිණිස මෙය කරන්නැ” යි වදාළ සේක. ඔබ යම් පමණ වර මේ පූජ අනුභව කරන්නහුද, මේ කුසලානෙන් පානය කරන්නහුද එපමණ වර ස්වාමීන් වහන්සේ වඩින තුරු ඔබ උන්වහන්සේගේ මරණය ප්‍රකාශ කරන්නහුය.

දේව වාක්‍යය එසේය.

සාධුකාරය

පූවාම් 13: 34

“මම ඔබට අපේ ආඥාවක් දෙමි.
මා ඔබට ප්‍රේම කලාක් මෙන්
ඔබත් එකිනෙකාට ප්‍රේම කරන්නැ” යි
ස්වාමීන් වහන්සේ වදාරන සේක.

සුවිශේෂය

පූවාම් 13: 1-15

සුවිශේෂක පූවාම් තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

ජේසුස් වහන්සේ තමන් වහන්සේගේ ප්‍රේමයේ ගැඹුර දක්වන සේක.

තමන් මෙලොවින් ඉකුත්ව පියාණන් වෙතට යාමේ නියමිත මොහොත පැමිණ තිබෙන බව පාස්කු මංගල්‍යයට පෙර, ජේසුස් වහන්සේ දැනගත් සේක. උන්වහන්සේ මෙලොව තම හිතවතුන්ට ප්‍රේම කළ සේක. අන්තිම දක්වාම ඔවුන්ට ප්‍රේම කළ සේක.

රාත්‍රී හෝඡනය වලඳන වෙලාව පැමිණියේය. යකඡයා උන්වහන්සේ පාවා දීමට සිමොන්ගේ පුත් ජුදස් ඉස්කාරියෝගේ සිත ඒ වන විටත් පොලඹවා තිබිණි. පියාණන් වහන්සේ තමන් අතට සියලල පවරා දී තිබෙන බව ද තමන් දෙවියන් වහන්සේ වෙතින් වැඩම කල බව ද තමන් දෙවියන් වහන්සේ වෙතට වැඩම කරන බව ද දැන, රාත්‍රී හෝඡනයෙන් පසු උන්වහන්සේ නැගිට උතුරු සඵව ගලවා තබා, තුවායක් ගෙන ඉණ වටා බැඳගත් සේක. ඉන්පසු උන්වහන්සේ භාඡනයකට වතුර වත්කොට, ශ්‍රාවකයන්ගේ පාද සෝදන්නටත්, තමන් ඉණ බැඳගෙන සිටි තුවායෙන් පිය දමන්නටත් පටන් ගත් සේක. උන්වහන්සේ සිමොන් පේදුරු ලගට ආ විට “ස්වාමිනි, ඔබවහන්සේ මාගේ පාදන් සෝදන සේක්දැ” යි ඔහු ඇසීය. ඡේසුස් වහන්සේ පිලිතුරු දෙමින්, “මා කරන්නේ කුමක් දැ යි ඔබ දැන් නොදන්නෙහි ය. එහෙත් පසුව ඔබට වැටහෙනු ඇතැ” යි වදාල සේක. එවිට පේදුරු “මා දිවි ඇති තෙක් කවදාවත් මාගේ පාද සෝදන්නට නම් ඔබ වහන්සේට ඉඩ නොදෙමි.” යි කීය. ඡේසුස් වහන්සේ පිලිතුරු දෙමින් “මා ඔබ නොසේදුවොත් මා සමග සම්බන්ධකමක් ඔබට නැතැ” යි වදාල සේක. එවිට සිමොන් පේදුරු, “ස්වාමිනි, මාගේ පාද පමණක් නොව අන්ද, හිසද සේදුව මැනව” යි කීය. ඡේසුස් වහන්සේද “ස්නානය කල තැනැත්තේ මුඵමනින්ම පවිත්‍රය. පාද සේදීම හැර ඔහු තවත් සෝදනු ලබන්නට වූවමනා නැත. ඔබ ද පවිත්‍රය. එහෙත් හැමකෙනෙක්ම එසේ නොවෙති” යි වදාල සේක. “හැම කෙනෙක්ම පවිත්‍ර නොවෙති” යි උන්වහන්සේ වදාලේ තමන් පාවා දෙන්නා කවරෙක්දැයි දැන සිටි බැවිනි. මෙසේ උන්වහන්සේ ඔවුන්ගේ පාද සෝදා, තමන් උතුරු සඵව හැඳගෙන

නැවත හිඳගත් කල, ඔවුන්ට මෙසේ වදාල සේක. “මා ඔබට කල දේ කිමෙක්දැයි ඔබ දන්නහුද? ගුරු දේවසිනි, ස්වාමිනි කියා ඔබ මා අමතන්නහුය. එසේ කීම හරිය. මම එසේම වෙමි. ඔබේ ස්වාමිනි ද ගුරු දේවයන් ද වන මා ඔබේ පාද සේදුවෙමි නම්, ඔබත් එකිනෙකාගේ පාද සේදිය යුතුය. මා ඔබට කලාක් මෙන් ඔබත් කල යුතු බවට ආදර්ශයක් මම දුනිමි.”

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේය.